



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.17. Sartachii alloquium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. mo. Nestorianus quidam Cojac nomine
A.C. 1255. ab itineris duce consultus ad ministrum
 nos misit, qui Legatos ad Principem so-
 lebat introducere. Idem dux noster, quid
 muneris afferremus, rogabat, indignans,
 non habere nos, quod admissionum mini-
 stro donaremus. Huic dein præfens rem
 excusabam, me monachum esse, nec au-
 rum vel argentum tangere causatus. Re-
 posuit, cum monachus essem, recte me
 agere, quod votum servarem meum: se
 non egere rebus nostris, sed de suis po-
 tius nobis daturum. Quærebat, quis inter
 Francos summus esset Princeps? Impe-
 rator, ajebam, si pacatum haberet Re-
 gnum. Non, inquiebat, sed Rex Fran-
 ciæ. Nempe Balduinum Hannoniensem,
 ac quendam Equitem Templi, qui fuerat
 in Cypro, de te loqui audierat.

§. XVII.

Sartachii alloquium.

Biduo post idem minister me Regis epi-
 stolam, sacram supellectilem, ac libros
 in aulam deferre jussit, eo quod suus Do-
 minus eos spectare cuperet. Complures
 Tartari, Christiani & Saraceni circa nos
 sedebant in equis, cum evolvi omnia cu-
 ravit. Tum quærebat ex me, an Domi-
 no suo hæc universa daturus essem? Ex-
 pavi scilicet ad hæc verba: sed dissimu-
 lans

lans metum, vestes has esse sacras, eas- Sæcul. XIII.
A.C. 1255.
que tangere solis Sacerdotibus licere di-
xi. Igitur nos eas induere, atque Domi-
num suum adire voluit: & paruimus.
Ego pulcherrimo pulvino vestes pretio-
sissimas, his sacrum codicem, quem tu
mihi tradideras, ac librum Psalmorum,
bellis ornatum picturis, quem mihi Regi-
na dederat, imposui, & ante meum pe-
ctus gerebam. Socius meus librum Li-
turgiæ sacræ, crucemque, & scriba lineo
tectus amiculo turibulum portabat. Sic
ad Sartachium venimus: impilia pro fo-
ribus suspensa tollebantur, ut cernere nos
posset. Scriba & interpret ter genua fle-
ctere, nos sedulo cavere, ne ingrediendo
aut exeundo limen inferum tangeremus,
& faustas pro Principe preces canere
jussi intravimus cantantes *Salve Re-
gina!*

Cojac ei acerram cum ture præbuit:
ille acceptam considerabat. Curiosius
cum conjugē sibi assidente spectabat li-
brum Psalmorum. Prehendens sacras
litteras quærebat, an Evangelium conti-
nerent? Reposui, esse totum codicem
divinum. Etiam crucem sumebat in ma-
num, rogans, an addita imago JESU
Christi esset? Affirmavi. Scilicet Nesto-
riani & Armeni effigiem crucibus non
adjungunt suis! unde videntur haud fa-
tis credere cruciatus Domini, vel hos eru-

Sæcul. XIII.**A.C. 1255.**

bescere. Tradebam illi epistolam tuam cum exemplis Arabico & Syriaco: nam Ptolemaide eam verti curaveram. Postquam egressi ac exuti fuimus, homines, qui ei a secretis erant, venerunt una cum Cojac, & litteras tartarice reddi curarunt. Agebatur dies S. Petri ad Vincula, nimirum primus Augusti an. 1253.

Die postero Sacerdoti cuidam Cojaci fratri vas sacrum chrisma continens, eo quod Sartachius id videre cuperet, postulanti dedimus. Vesperi nobis Cojac vocatis dixit: Rex vester Domino meo bona verba scripsit: at insunt eis res difficiles, quarum nihil inconsulto patre suo audet facere. Hunc igitur adire debetis. Tum interrogabat, an in regione commorari vellemus? Respondi: Si satis intellexisti Regis Domini nostri litteras, propositum nostrum scire potes. Magna, inquit, patientia & demissio vobis opus erit. Ante abitum nostrum Cojac pluresque alii scribæ ad nos, Ne dicite, ajebant, Dominum nostrum esse Christianum: est Moal, hoc est, Mogol. Nempe nomen Christiani pro nationis nomine sumunt: atque si dantur inter eos Christiani aliqui, nomen Mogolum servant, quod cunctis præponunt nominibus, & Tartari nuncupari nolunt. Nestoriani rem nihili exaggerantes divulgant, Sartachium esse Christianum, atque Mangu-

Canum

B. p. 70.

Canum & Ken-Canum Christianis, quam reliquis gentibus plus honoris habere: revera tamen neuter est Christianus.

Sæcul. XIII.
A. C. 1255.

Ad Sartachium quod attinet, in Christum credat, nec ne, ignoro: hoc scio, eum nolle vocari Christianum: potius ludere Christianos videtur. Nam est in via eis consueta, scilicet Ruffis, Blacis, Bulgaris, & Alanis, qui omnes apud eum transeunt, eique munera dant, quando parentem ejus Batum adeunt: hinc eos ille comiter ac benigne accipit. Si tamen Saraceni plus afferant, citius expediuntur. Sunt etiam prope illum Sacerdotes Nestoriani, suis laminis sonos cient, & officium cantant suum.

p. 73.

Hæc Rubruquisii verba nobis indicant, quo fundamento Papa Innocentius IV. per litteras 29 Aug. an. 1254. datas Sartachio agnitam fidem sanam acceptumque baptismum gratulatus fuerit, quod per Joannem Presbyterum & Sartachii facello præfectum se comperisse dicit. Erat is haud dubie his Nestorianis exceptoribus quidam, qui titulum illum sibi asseruit, ut Papæ ac Principum Christianorum gratificationem aliquam acquireret. Rubruquisius suam narrationem ita continuat.

ap. Rayn.
1254. n. 2.